

c) Ja atbilde uz b) jautājumu pilnībā vai daļēji ir noliedzīga:

Vai izmaksu pierādījums var būt nevis pierādījums kā tāds, bet vērtējums, izmantojot analītisko izmaksu modeli?

Kādas metodiskas un citas saturiskas prasības ir pietiekamas šīs pierādīšanas alternatīvas izmantošanai?

d) Vai, pārbaudot cenu orientāciju, nacionālajām regulatīvajām varas iestādēm Regulas (EK) Nr. 2887/2000 4. panta no 1. līdz 4. punktam noteiktās tām piešķirtās kompetences ietvaros ir tā saucamās vērtējuma pilnvaras, kuras tiesas kontrolei ir pakļautas tikai daļēji?

e) Ja atbilde uz d) jautājumu ir apstiprinoša:

Vai šīs vērtējuma pilnvaras it īpaši attiecas arī uz izmaksu aprēķina metodi, kā arī piemērojamo aprēķināto procentu (aizņemtajam kapitālam un pašu kapitālam) un norakstījumu piemērojamo laika posmu noteikšanas jautājumiem?

Kādas ir šo vērtējuma pilnvaru robežas?

f) Vai cenu orientācijas prasības vismaz kalpo arī saņēmēju kā konkurentu tiesību aizsardzībai, kā rezultātā šie konkurenti var izmantot tiesību aizsardzību attiecībā uz piekļuvi par atlīdzību, kas nav cenu orientēta?

g) Vai gadījumā, ja uzraudzības procesā, kas tiek veikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2887/2000 4. pantu, vai tam sekojošā tiesas procesā izmaksas pilnā apmērā vai daļēji nevar pierādīt, pierādīšanas neiespējamības negatīvās sekas (pierādīšanas pienākums) gulstas uz izziņoto operatoru?

h) Ja atbilde uz f) un g) jautājumu ir apstiprinoša:

Vai izziņotajam operatoram cenu orientācijas pierādīšanas pienākums ir arī tad, ja konkurents kā saņēmējs ceļ prasību saistībā ar atlīdzības apstiprinājumu, ko regulatīvā varas iestāde ir izsniegusi saskaņā ar valsts tiesībām, prasības pamatojumā norādot, ka cenu orientācijas trūkuma dēļ apstiprinātās atlīdzības ir pārāk augstas?

(¹) OV L 336, 4. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 3. februārī ierosināja Luigi Marcuccio, par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-236/02 Luigi Marcuccio pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 3. februārī izskatīšanai ir iesniegta Luigi Marcuccio, ko pārstāv L. Garofalo, advokāts, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-236/02 Luigi Marcuccio pret Eiropas Kopienų Komisiju.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījums Tiesai ir šāds:

atcelt apstrīdēto spriedumu un apmierināt pārējos apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesas spriedumā ir pieļautas šādas kļūdas:

- 1) ir sagrozīti un nepareizi interpretēti prasītāja iesniegtajos rakstiskajos dokumentos norādītie faktiskie apstākļi un apgalvojumi, kā rezultātā Pirmās instances tiesa ir izdarījusi nepareizus secinājumus par faktiskajiem apstākļiem;
- 2) nav pieņemts lēmums par vairākiem būtiskiem jautājumiem;
- 3) ir pieļautas būtiskas procesuālas kļūdas, kas nenovēršami ir aizskārušas apelācijas iesniedzēja intereses;
- 4) nav norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz vairākiem būtiskiem jautājumiem, jo netika veiktas pārbaudes un pamatojumā norādītie iespējamie iemesli — gan pamata iemesli, gan tiem pakārtotie — bija neskaidri, pretrunīgi, neatbilstoši, nepamatoti, nevajadzīgi atkārtoti, patvaļīgi, pašsaprotami un nelogiški;
- 5) ir nepareizi interpretēta un piemērota Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 26. panta otrā daļa;
- 6) ir nepareizi interpretēti un piemēroti tiesību uz aizstāvēšanas jēdziens, kā arī nepamatoti un bez iemesla nav attiecīgi ņemta vērā atbilstošā judikatūra;

- 7) ir nepareizi interpretēts un piemērots pienākuma norādīt pamatojumu jēdziens, kā arī nepamatoti un bez iemesla nav attiecīgi ņemta vērā atbilstošā judikatūra;
- 8) ir nepareizi interpretēts un piemērots pamatojuma pretrunīguma jēdziens;
- 9) ir nepareizi interpretēts un piemērots sagatavošanās pasākumu neapstrīdamības jēdziens;
- 10) ir nepareizi interpretēts un piemērots atzinuma jēdziens;
- 11) ir nepareizi interpretēts un piemērots jēdziens, ka attiecas uz jau pieņemta lēmuma grozīšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Köln 2006. gada 19. janvāra rīkojumu lietā Planzer Luxembourg Sàrl pret Bundeszentralamt für Steuern

(Lieta C-73/06)

(2006/C 96/08)

(tiesvedības valoda — vācu)

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī

(Lieta C-67/06)

(2006/C 96/07)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 6. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Minás Konstantinidís* un *Amparo Alcover San Pedro*, tās juridiskā dienesta darbinieki, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīvu 2002/49/EK⁽¹⁾ par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 18. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht Köln* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 19. janvāra rīkojumu lietā *Planzer Luxembourg Sàrl* pret *Bundeszentralamt für Steuern* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 8. februārī.

Finanzgericht Köln lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai uzņēmēja sertifikāta paraugam B pielikumā Padomes 1979. gada 6. decembra Astotajā direktīvā 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī⁽¹⁾, ir saistošs spēks, attiecīgi, vai no tā izriet neapstrīdams pieņēmums, ka uzņēmējs ir reģistrēts sertifikāta izdevēja valstī?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

vai "saimnieciskas darbības vieta" Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tā, ka ar to ir jāsaprot vieta, kurā ir statūtos noteiktā sabiedrības juridiskā adrese,

vai tā atrodas vietā, kur tiek pieņemti lēmumi attiecībā uz uzņēmuma vadību,

vai par to ir jāuzskata vieta, kurā tiek pieņemti pārējie lēmumi attiecībā uz parastajiem ikdienas darījumiem?

⁽¹⁾ OV L 331, 11. lpp.